בית אבמינם ובית הניצוץ איבעיא להו עליות

ממש הוו או דלמא דהוו 6 גביהי מגבה כעליות

תא שמע ⊕דתנן אשבצפון שער הניצוץ פ כמין

אכסדרא היה ועלייה בנויה על גבה שהכהגים

שומרים מלמעלה והלוים מלממה ופתח היה

לו לחול מנא הני מילי דתנו רבגן יוילוו עליך

וישרתוך בעבודתך הכתוב מדבר אתה אומר

בעבודתך הכתוב מדבר או אינו אלא בעבודתם

כשהוא אומר 2וגלוו עליך ושמרו לכל כליו

ולכל עבודתו הרי בעבודתם אמור הא מה אני

מקיים וילוו עליך וישרתוך בעבודתך הכתוב מדבר הא כיצד כהנים שומרים מלמעלה

ולוים מלמטה בית המוקד כיפה ובית גדול

היה: וחד (6) מ שומר הוא דהוה בבית המוקד

ורמינהי שני שערים היו כבית המוקד אחד

פתוח לחיל ואחד פתוח לעזרה א"ר יהודה

בזה שנכנסין לעזרה או בשפש קמן היה לו שבו

נכנסין לבלוש העזרה אמר אביי כיון דגבי

הדדי הוו קיימי סגי להו בחד שומר דוי להכא

ודוי להכא מוקף רובדין של אבן רובדין מאי

ניהו גזרתא דאצטבתא דסלקי בהו לאצטבתא

ומי הוו מיפלגי אבנים והכתיב יוהבית בהבנותו

אבן שלמה וגו' אמר אביי ידמתקני ומייתי

מעיקרא אבני זומרתא ואבני רברבתא כדכתיב

4אבני עשר אמות ואבני שמונה אמות: זקני

בית אב ישנים שם: ואמאי זו לעיילי מטות אמר

אביי ילאו אורח ארעא לעיולי מטות לבית

המקדש: פרחי כהונה איש כסותו בארץס:

ג) [בט"מ: זכימן, ז) [ע"מ"ז "י"ז'ן, מ) [ב"ב יה'], נ" [ב"ב יה'], נ" [פ"ה מ"ה'], מ) נ"ה שוררים, נ"ן [וס"נו יעב"דן, נ") [מע"ש פ"ג

מ"חן, כ) ומהלים נהן, ל) ויתרו כ

כבן, מ) ןשמות כן, ג) עד כאן שייך לעמוד הקודם, מ) נראה דל"ל תיבת ליה נמחק.

רריוו ורשות

מנהני מילי. שהלוים שומרים עם הכהנים: וישרתוך. בעבודתך הכתוב מדבר ששומרים עמך כמו

שאתה שומר אצלן או אינו אלא

בערודתה כשאר מקוח שמירחת

בעבודתם בשאו מקום שמידתם בכ"א מקומות: כשהוא אומר כו": אחד פתוח לחיל חוץ לעזרה להר הבית: פשפש. כגון שער קטן היה

לו שבו נכנסיז לבלוש את העזרה

לחפש בכל בקר אם כל הכלים שם כאשר הניחום מאמש. והואיל

שם כאשו הניוחם מאמש. ההא: יהיו לו שני שערים היה צריך ו שומרים: כיון דגבי הדדי קיימ

שומרים: כיון דגבי הדדי קיימי. שזה פתוח כנגד זה סגי בחד שומר: דוי להכא ולהכא. ישב

שומו: וויראה כנגדו באחד: באחד ויראה דמצתוואתא. אבנים גזראתא דמצתוואתא. אבנים חתוכות יוצאות מכל הבנין סביב

יעשויות כעין כסאות סטיו ע"ג

סטיו והיינו מצטוואתא: ומי הוו

מיפלגי האבנים. שזו יוצאות וזו

נכנסות זכן היו מטונונין אותן כן במקדש: והכתיב והבית וגו'. אין דכתיב אבני עשר אמות ואבני שמונה אמות מכלל שזו נכנסות

וזו יוצאות:

() ובמ"ח: הביחו. ד) וט"ח ד"

יא א מיי׳ פ״ח מהלכות בית יא א מיי פיח מהככות הבחיכה הל"ה: יב ב מיי עם הלי יא: יג ג מיי פ״א מהלכות הבחיכה הלי ח: יד ד מיי עם פ״ח הלי ו:

תורה אור השלם

ו. וגם את אחיף מטה לוי שבט וְגַם אֶת אַשֶּׁרְ וְיִלְּוֹוּ עְלֶיךְּ אָבִיךְ הַקְּרָב אִתְּרְ וְיִלְווּ עְלֶיךְּ יאביר יאמה ובניה אתר לפני אָביןר הַאָּרֶב אַתְּרְּ דְּיִצְּרוּ עָצְיךְּ אַדֶּל הָעָדָת: במדבר יח ב 2. וְנַלְוּר עָלֶיךְר וְשְׁמָרוּ אֶת מִשְׁמֶּרֶת אַדֶּל מוֹצֵד לְבִל עֲבֹדַת מִשְׁמֶרֶת אֹדֶל מוֹצֵד לְבִל עֲבֹדַת האהל תר לא יקרב אליבם:

במדבר יודר 3. וְהַבָּיִת בְּהַבְּנֹתוֹ אֶבֶן שְׁלַמְה מַפְע נִבְנָה וּמָקְבוֹת וְתַּגְרָזֵן כְּל בְּלִי בַרָּזֶל לֹא נִשְׁמֵע בַּבִּית בְּלִי בַרָּזֶל לֹא נִשְׁמֵע בַּבִּית מלכים אוז בהבנתו: בְּינְבְּנוּם יְקְרוֹת אֲבְנִים 4. וּמְיֻפְּד אֲבָנִים יְקְרוֹת אֲבְנִי גְּדֹלוֹת אַבְנִי עָשֶׁר אַמּוֹת וְאַבְנִי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת: מלכים א ז י

שימה מקובצת

א] דהוו מגבה גביהי כעליות ח"ש שבלפון. חיבת דתנן נמחק: ב] הנילוץ וכמין: ג] וחד שימור הוא דהוה ליה לבית המוקד: ד] ואמאי נעיילו מטום אות ל' י' נמחק: נעיילו מטוח אות ל' י' נמחק: ה] בארץ אחרי אחאי כיי הכא קרי להו: ה] הם בגובה כדבעיקן: ה] להיות בגובה משום: ה] למטה בית אות ב' נמחק: ט] בעבור שתהיה בגובה ומשום: ין ביומא חה שמשהם בצובם אמשום. ין ביאמו אהגיה אינו בית [אא"ה תיבת אינו שהגיה כתב נ"לן: יאן למעלה דוה היה תיבת דחד נמחק: יב] מנחות הנעשות במחבת תיבת הנכנסות נמחק: יג] פתוח לחיל להר אות ו נמחק: ידן לו לחיל אות ו' נמחק: וק: יו] ט טרי טונו + מנחן. | מבחון ואחד לשכת: טון וחרי מן מוכח: יו] דהוה לבית עו) אות נמחק: יוז] דלאחר שהניחום נמחה: ה תיבת שנבנו נו יט] ואמאי נעיילי מטות: בחומה

פי' הרא"ש

יאילו קרא כהנים ולוים בהדדי כתיבי חימין קרם כהיסים וטיים בהדרי כמיבי דכמיב משה ואהרן ובניו שומרי משמתת ואטן מנן דכהיים שומרים לבד ולוים שומרים לבד. ומשני דה״ק קרא והחונים לפני משכן קדמה לפני אהל מועד משה ואהרן ובניו שומרי משמרת מדכתיב חונים וכתיב שומרים בתרי לישני משמע דכל חד שונונים בשני פשף ושמע דכנ חד וחד לחודיה הוה קאי: אימא כולהו אהרן ובניו בחד מקום. ואכתי בג' מקומות הכהנים שומרים [מנלן] ומשני שומרי משמרת למשמרת: דקרא. הכי כתיב שומרי משמרת המקדש למשמרת: כ) עליות ממש. שהיו בים מחתיהן או דלמא דגבוהות שהיו בים מחתיהן או דלמא דגבוהות בעליות שהיו בנוים ע"ג תל: מה"מ. דכהנים ולוים שומרים במ"ח וגם שהכהנים למעלה ולוים למטה דת"ר שהכסים נתענה והים נתעה דעית וילוו עליך וישרמוך וגו' ושמרו משמרמך בעבודתך הכחוב מדבר שישמרו עמך במקום שאתה שומר: או אינו אלא בעבודתם. שישמרו הם במקומם בפ"ע וקרא הכי פירושו יולוו עליך ויתחברו עמך וישמשוך בזה שישמרו השימור מה שהיה מוטל עליך לשמור ולעולם הם ישמרו במקומס בפני עלמס: כשהוא אומר. במקרא אחר וגלוו עליך ושמרו אם משמרת אהל מועד ולא ומת משתת הדי תבודתם כתיב ושמרו משמתתך: הרי עבודתם אמור. דמשמע מהאי קרא שישמרו בפ"ע: בעבודתך הכתוב מדבר. ומשמע שיהיו עמך ואתה עיקר והם טפילים: הא כילד וכו׳. ב׳ שערים טפיסט. האם פת הולי ל מערים היה לו לבית המוקד וכו'. ומדקרי להו שערים אלמא גדולים היו ולרין כל חד מינייהו שישמור לחודיה: פשפש. פתח קטן: לבדוש את העזרה. ויחפש מתרגמינן ובלש היו

מגבה גביהי כעליות. משום הכי בעי דפשיטא ליה להש"ק דשמירת כהנים הם ין בגבוה כדבעינן לפרושי לקמן מקרא (ב) משום הכי בעי עליות ממש הוו. כל עליות שבהש"ס שהבית תחתיה לשום תשמיש הוא נעשה להביתם אבל הכא אפילו בלא תשמיש דלמטה היו לריכים להיות י] בגבוה משום

הכי הא בטי טליום מחש וחשמיש למנוה כדרך עליות שהתשמיש למטה ח] בבית: או דלמא. לא היו לריכים למטה בבית אלא לשמירת כהנים בעבור בן תהיה בגובה משום הכי בנאום על גבי מקום גבוה שבעזרה או על גבי עמודים אבל עליות (ג) משמיש לא שתהא משמים למטה: מ"ש שבלפון שער כו'. משנה היא במסכת מדות ורישא דמשנה הכי איתא ז' שערים היו בעזרה שפתוחים לעזרה שלשה בלפון ושלשה בדרום ואחד במזרח דרך כניסה לעזרה. שבדרום שער הדלק על דרך אותו שער מביאין עלים למזבח ושני לו שער הבכורות דרך אותו שער מביאין בכורות למזבח שלישי לו שער המים ע"ג אותו שער נעשה כמין חקיקה אמה על אמה ברום שלש אמות (ד) והמשיכן לתוכן מעין עיטס וכן מפורש ביומא (דף לא.) ין זה בית הטבילה שהוכרנו למעלהדי יאן דחד היה על גבי שערה ואותו בית הטבילה הי׳ בארץ דהרבה בתי טבילה הוו לצורך כהנים. שבמזרח שער ניקנור שם החיש שעשה אותו שער ניקנור שמו ודרך אותו שער נכנסים לעזרה ושתי לשכות היו לו אחת מימינו ואחת משמאלו אחת לשכת פנחם המלביש ואחת לשכת עושי חביתין שמתקנין שם מנחות יב] הנכנסות במחבת ונאפות שמה. שבלפון שער הנילון אותו בנין היה בנוי בעזרה ועליות לא נתקדשו ופתח של בית הנילון היה פתוח יגן לחול להר הבית מדקתני ופתח היה לו יד] לחול אלמא בעזרה היה מקצת הבנין: כמין אכסדרא היה. אותו בית למטה פרולה מרוח אחת כאכסדרא דבי רבי

שפרולה מרוח אחת. א"נ בכל לדדין היא פרולה כסתם אכסדרות שפרולות מכל לד והבנין של מעלה בנוי על גבי עמודים: שהכהנים שומרים למעלה ולוים למטן. כלומר לכך עשאום על גבי אכסדרא לפי שלורך שמירת כהנים לריכה להיות בגובה אבל לוים ששומרים כמו כן מן הפסוק כדלקמן אין לריכין להיות שמירתן למעלה אלא למטה ואגב דלריך לו לומר ששמירת כהנים לריכה שתהא למעלה פירש דלוים לא בעי למעלן אלא למטן. למעלן למטן גרסי׳. ושמירת לוים אינה (ד) מוסבת על בנין אכסדרא אלא לימדך שאע"פ ששמירת כהנים לריכה שתהא למעלה מ"מ שמירתן של לוים לא בעי למעלן אלא למטן כלומר כל מקום שמירתן למטה וחדע לך דשמירת לוים לא היתה באכסדרא (י) אלא לימדך זו כדקא חשיב במסכת מדות" וגם לקמן [מ.] הש"ם מייתי לה אגב גררא בג' מקומות הכהנים שומרים כו' והלוים בכ' ואחד מקום דקא חשיב להו ולא חשיב שמירה זו שלוים יהו שומרים באכסדרא זו למטה מהכהנים דקא חשיב חמשה על חמשה שערי הר הבית ארבעה על ד' פנותיו מבפנים ה' על חמשה שערי עזרה ד׳ על ד׳ פנותיו מבחוץ ולקתן [שס] מפרש אמאי אלו מבפנים ואלו מבחוץ שו] אחד בלשכת הקרבן באותה לשכה נותנין קרבנות המבוקרים והוא חוץ לעזרה ושער היה לה ואחד בלשכת פרוכת שם היו נשים אורגות את הפרוכת ואחד בלשכת אחורי בית הכפורת ואם איתא דלוים שומרים באכסדרא א״כ הוו להו עשרים ותרי ביו לקמן מוכח דאמרינן לקמן [שם] תרי מינייהו לא בעו שימור ועל מקומו אפרש: מנא ה"מ דכהנים שומרים מלמעלן ולוים מלמטן. כלומר שהלוים בשמירתן (ז) ואין שמירתן בגובה כמו לכהנים: דמ"ר וילוו עליך וישרחוך בעבודתך הרחוב מדבר. כלומר בעבודתך דהיינו שמירה שהן שומרים כמו כן בא הכתוב ולימד וילוו שטפלין לך בשמירתן שאינן שומרין בגובה כמותך: אחה אומר בעבודתך. כאשר פירשתי: או אינו אלא בעבודתם. כלומר שהיו ששומרים ונושאי׳ בכתף

יינגספון דרך אחוני פסה קטן השנה. נכנסון דרך אחוני פסה קטן השנוד אלל השער גדול לחשש על השומרים בעורה ואם היו ישנים על משמרחם לקו אוחם. ולא היי פוחחין את השער הגדול כשנכנסין לבלוש כדי שלא יעורו היה משכה בזרג משם עד משורותים בעמר מדי מיים לה של בל משרתום להן מושם. המיים שחתיין מדי משכם עד הצדג משכמשון בכוט כדי שנה שורד השתנים חליה סשר הגדגל משמפח ושפנה ע"ז וישט בלילה. ומשיים הך דריי וחשוק דבריו שמעות גדגל היה מדהיה כפתו קול מיי בשורם [כו"] ולא היו יכולים לעמוד כל היום. ובית המוקד היה חציו בקדש ואי אפשר לשב אלל השער הפתוח לעזרה ויש לומר כשילצה לישב יתרמק בעזרה [כו"] ולא היו יכולים לעמוד כל היום. ובית המוקד היה חציו בקדש ואי אפשר לשב אלל השער הפתוח לעזרה ויש לומר כשילצה לישב יתרמק הלת מו השער וישב בחוץ בחליו שבחוץ וישב מעט וינוחו: אמר אביי, כיוו דגבי הדדי הוו היימי כלומר כי מכוונים היו שערים זה כנגד זה אחד פחוח קת מן השער ישב לעוך מנהי שנחון רשב מעט רימות הם וכיי. פין זגבי הדי היו קייני נכות וכי הדופי היו על מערכ. ומו גבי הדדי הו להר הבים ואחד פסום לעורה היה עומר אל בך נותרות לפוע ולהן לבאן בדאמר בפרק במה מדליקון דף לה.) והיה דוי למערב. ומו גבי הדדי הוו לה: גורתא דאלטומא דסלקי בהו לאלטומא. אבנים רחבות גוורות ומרובעות בולטין מן הכוחל ולמעלה מהן בולטין אבנים אחרות קלה מן התחחונים ועולין מאלו לאלו במדרגה וישנים על כולם: ובי הוה מפלגי. וכי היה מסחמין את האבנים ומחליקין בעורה דס"ד דאחר דבנו בכוחל היה מסחמן ומחליקן, וי"מ ומי הוה מפלגי וכי היה חולקין האבנים אחד גדולה ואחד קטנה כדאמרת דסלקת בהו למציעתא אלמא דמחתונים גדולים מהעליונים יחלים, איר לו היי מו משל מה משקף האבים הוא יחדר או היי היי היי היי היי היי מקוב בין המפשמ אומו דומוסים בחים המפ והא פשק של שלמה משע עבר המשע כמו שהיו מפין אותן מן ההר אבים גדולות כך היי נומנין אותן בכנין. ומעד דמתקר ומיימי מאכראי אבי י אמות ואבני ה' אמות. ולאידך פי' מיימי ראיה שהיו עושין אבנים גדולות ואבנים קטנות דאמר שמצבם מן ההר פחמו ועשו מהן קטנות ומהן גדולות כפי הצורך: ואבאי נעיילי מטוח. מטוח של עץ מסורגם מצלים: "או אורמ ארשו לעייל מטוח. מטוח של היי הסוגה איש בפי הצורך: ואבאי נעיילי מטוח. מטוח של עץ מסורגם מצלים: "או אורמ ארשו לעייל מטוח. מטוח של היי הסוגה איש כסותו בארץ. וה״ה לקטנים כרים וכסתות:

ומאי וילוו עליך וישרתוך הכי קאמר ויתחברו עליך וישרתוך בני לוים שהיו נושאים בכתף המשכן וכל כליו והאיש וילוו שאתה עושה עיקר עבודה דהיינו עבודת מזבח והם ישרתוך שיהו נושאים המשכן בנסיעתן: כשהוא אומר. בבני לוי ושמרו את המשכן לכל כליו ולכל עבודתו דעבודתן של

לוים היא משאם: הא מה אני מקיים וילוו עליך וישרחוך בעבודחך הלחוב מדבר. ולימדך הכתוב שיהו לוים טפלים בשמירתך כהנים למעלן ולוים למטן מ״ר: וחד שימור הוא דהוה יוֹ ליה לבית המוקד ורמינהי ב' שערים היו לו לבית המוקד. הבנוי על גבי כיפה אחד פתוח לחול להר הבית ואחד פתוח לעזרה בחליו הבנוי בקדש ומדהוו שני שערים אלמא הוו שני שומרים דלכל שער ושער הוי שומר ובלבד שישמש כניסה ויציאה. ואף על גב דאמרינן" לשכות הבנויות בקדש ופתוחות לחול תוכן חול לשכת בית המוקד הואיל והוה ליה שני שערים אחד בקדש ואחד בחול הבנוי לקדש נמשך אחר פתחו והבנוי בחול נמשך אחר פתחו וכן מוכח ביומא (דף כה.) גבי לשכת הגזית דאמרינן דחליה בקדש וחליה בחול ואמרינן שמע מינה שני פתחים היו לה אחד פתוח לקדש ואחד פתוח לחול דאי סלקא דעתך פתח אחד היה לה ולקדש היה פתוח זקן היה יושב במערבה מי איכא והאמר מר אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד [בלבד] ואי סלקא דעתך לחול היה פתוח ופתח אחר לא היה לו והאמר מר לשכות הבנויות בקדש ופתוחות לחול תוכן חול ואנן בעינן פיים במקום מקודש שנאמרי בבית אלהים נהלך ברגש אלא שמע מינה שני פתחים היו לה אחד פתוח לחול ואחד פתוח לקדש: א"ר יהודה. סיומה דההיה משנה היה. בזו שנכנסין בו לעזרה פשפש קטן היה לה פתח קטן בתוך שער שבו נכנסים לבלוש

אמאי התםס קרי להו רובים הכא קרי את העורה בלילה קודם תרומת הדשן לפי שאינם רולים לפתוח שערי עזרה עד זמן עבודת תמיד שהוא יום וכן מוכח במתניתין [כח.] (ח) לאחר שהפיסו על תרומת הדשן דלשם בבית המוקד היו מפיסין נטל את המפתח ופתח את הפשפש ונכנס לעזרה נכנסו אחריו כו' עד שהיו מגיעים כו' הכל שלום ומתני' דתמיד אליבא דר' יהודה דמדות: **אמר אביי כיון דגבי הדדי היימי.** זה כנגד זה. אי נמי דסמיכי אהדדי: דוי להכא דוי להכא. בחד שומר סגי. דוי רואה כמו חזיא דהוי דוי למערב (שבת דף לה.): רובדין מאי ניהו גיורסא דאילטווסא דסלקי בה לחילטוותה. שעולין על ידם למטות שהן בחומה כעין מטות. והא סלקא דעתך דלאחר יחן שנבנו בחומה חלקו את האבנים ועשו כמין אילטוואות ומשום הכי פריך ומי פלגי אבנים והא כתיב והבית בהבנותו אבן שלימה מסע נבנה: אמר אביי דמחקנן ומייחן מעיקרא. קודם שיביאו האבנים בעזרה היו מתוקנות ע"י ברזל ומייתי אבנים גדולות ואבנים דקות כדכתיב בקרא (מלכים א ז) דהכי היו עושים אבני עשר אמות ואבני ח' אמות ואבני י' אמות אותן שתי אמות שבולטות ללורך אינטוואות הן בולטות וחוך לעזרה מותר לחותכן ולהשוותן בברזל אבל משבאו לעזרה אסור להניף עליהם ברזל והא דכתיב (שם ו) ומקבות והגרזן וכל כלי ברזל לא נשמע [בבית] בהבנותו היינו בעזרה אבל חוץ לעזרה לא היינו דקמתרץ דמתקני ומייתי מעיקרא כן מוכח במכילתא⁰ דאמרי התם לא תבנה אתהן גזית בו אי אתה בונה גזית אבל אתה בונה גזית בהיכל ובבית קדשי קדשים הא מה אני מקיים ומקבות והגרזן וכל כלי ברזל וכו' בבית אינו נשמע אבל בחוץ נשמע כי חרבך הנפת עליה ותחלליה ^מ) ר' שמעון בן אלעזר אומר המובח נברא להאריך ימיו של אדם והברזל נברא לקלרם אינו דין שיבא מקלר על המאריך: ואמאי ים לעיילי מטום. אמאי ישנים על גבי החומה נעיילו מטוח: התם קרי להו רובים. ורובים שומרים שם והכא קרי להו פרחי כהונה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' וחד שימור הוא דהוה להו (כבית המוקד) תא"מ ונ"ב גי' רש"י: (כ) מפרש ד"ה מגבה וכו' ומשום הכי עליום: (ג) ד"ה או דילמא וכו' אבל עליות ממש לא שחהא: (ד) ד"ה מ"ש שנלפון וכו' והמשיכו לתוכו מים מעין עיטם: (ה) ד"ה שהכהנים שומרים וכו' ושמירת לוים שהפהכם שותורים זכרי זמותית אינה מוסבם. נ"צ עיין בחוס' ריש מסכם מדות ועיין מה שכתבתי שם: (1) בא"ד באכסדרה זו אלא לימדך יו) בא במסקרה זו עמו פיתן זכרי כדקא חשיב וכרי ולקמן מוכח כן לקמריטן לקמן: (ו) ד"ח מנא ה"מ וכרי בשמירתן אין כל"ל ואות רי נמחק: (ח) ד"ח אמר רב יהודה וכרי במתנימין דלאחר:

הוהות מהר"ר רנשבורג

א] גמ' פשפש קטן היה לו שבו נכנסין. נ"ב פי שהיו נכנסין בכל בחר דרך אותו פשפש לחפש על כל כלי שרת שבעורה שיהיו כולו כ"פ הרע"ב במדות פ"ח משנה ז":

פי' הראב"ד

דלא אשכחן אמורא דשמיה רב יוסף אם אינו רב יוסי בר אבין אבל התם לא אשכחן ר' יוסי: לאחר שטבל. בא וישב אצל אחיו הכהנים בבית המוקד ממש עד הבקר ששערים נפתחים וכיון שנפתחים יוצא והולך לו חוץ יוצא והולך לו חוץ לשתי מחנות דהיינו חוץ להר זבית שהוא מחיד ליי הבית שהוא מחנה לוים כדאיתא בפ״ק בתוס׳ דמסכת כלים דשערי ירושלים עד שערי הר הבית היתה רושלים עד שעדי זה הבינדו מחנה ישראל ומשער הר ז עד שער הניקנור היה מחנה משם ואילך מחנה שכינה ומקשה בפ"ק דיבמות תוס' צרפת ההיא התם בחצר חדשה שחדשו במחנה לויה א"כ האיך היה חוזר ויושב אצל אחיו הכהנים בבית

לאמרי הואסה אצל אחיר הסתנים בבית לאמרי המוקד בהר הבית שהוא נקראה מחנה לויט אני המחנים בבית שהוא נקרא מחנה לוי יעקב ז"ל פירושו דכיון שטבול יום אינו אסור אלא מדרבנן במחנה לויה משום טירחא דלילה לצאת לגמרי משום דבלילה לא אטרחוהו כולי האי עליהם אבל לפי הנראה שאין צורך בכך כי כל מחנה הלויה לא נאסור טבול יום לכנס כ"א בעזרת נשים בלבד כדאמר בפ"ק דמסכת כלים שלא נאסור טבול יום כ"א בעזרת נשים בלבד כדאמר בפ"ק דמסכת כלים שלא נאסור טבול יום כ"א בעזרת נשים בלבד במהל היה בנוי חציו בעזרה וחציו חוץ לעזרה כדאיתא במסכת מדות אמרי היה מותר כ"ש בשאר הר הבית וא"ת והלא זה בית המוקד היה בנני חציו בעורה וחציו חוץ לעזרה כדאיתא במסכת מדות וראשי פיספסין משמע שהיו עשוים כנגד חומה דעורה ואותן פספסין היו מבדילין בין בית המוקד שהיי קודש ורצין חציו שהוא חול עזרת נשים לגבי עזרת עשים דכי היכי דטבול יום שהוא בחול. וכיון שחציו היה קודש א"כ ליהוי האי חציו שהוא חול עזרת נשים לגבי עזרת אנשים דכי היכי דטבול יום אסור בעזרת נשים משמום דבית המוקד בעפון קאי כדאיתא במסכת מדות ובצשנוית ובמערבית של בית המוקד בחציו אסור בעזרת נשים מפסקת בינו בין עזרת ישראל כמו כן בכאן מפסיק חציו בית המוקד שהוא חול בין לשכת הסבילה הקר מפטיל מור ביל בעם לעבר בית המוקד שהוא חול בין לשכת הסבילה מפטקת בינו בין עזרת ישראל כמו כן בכאן מפסיק חציו בית המוקד שהוא חול בין לשכת הסבילה מבין חציו של לשכת בית המוקד שהוא קודש ועומד לפנים מן החומת העזרה. ובשביל כך נוכל לומר דישב לו אצל אחיו הכרונים באחו שישב אצלם בבית המוקד עדמו. וא"נ י"ל מאחיו מכהנים אלא על זה יש לתמוה במסכת מדות מוסיף במצעות מכאן וכר שה שלעבה וביון שהיה מוסיף בבית המוקד עדמו. וא"נ י"ל מאחיו הכרונים אלא על זה יש לתמוה במסכת מדות מוסיף במצעות ככאן כי לשם מסיים כמו בנורת מוסיף ומכאן ער שהיה מגיע לבית הטבילה ובכאן מסיים שהוא בא וישב אצל אחיו הכתנים ער שהשערים נפתחים יוצא והולך לו נום רי אלצור בן יעקב אומר לשם במסכת מדות שבמסיבת ההולכת תחת החיל יוצא והולך לו בטדי והכי ונגו בו בלילה לעשות עד זמן הקרבת התמיד ובשביל כך בכאן כמו כן לא נקט למתני כ"א מקום שהלוים שומרים ונגו בכ"לה לעשות עד זמן הקרבת התמיד ובשביל כך בכאן כמו כן לא נקט למתני כ"א מקום שהלוים שומרים וונגד בלילה לעשות עד זמן הקרבת התמיד ובשביל כך בכאן כמו כן לא נקט למתני כ"א מקום שהלוד בית הבילה ביד בלילה לעשות עד זמן הקרבת התמיד ובשביל כך בכאן כמו כן לא נקט למתני כ"א מקום שהלוד שכמים בוב בלילה לשנות ביד בלילה לשנות ביד בלילה לביד בלילה ביד ביד בלילה ביד בלילה ביד בליד ביד ביד בליד ביד בליד ביד בליד ביד בלילה ביד ביד ביד ביד ביד ביד ב

מתני׳ במתני׳ תמיד לא פליג ר׳ אלעזר ויש לפרש דהכי במתניתין דתני׳ לא איצטרך לאשמועינן אלא מילי דמקדש האיך נהגו בו בלילה לעשות עד זמן הקרבת התמיד ובשביל כך בכאן כמו כן לא נקיט למתני כ״א מקום שהלוים שומרים